

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 8. januarja. (W.-B.) Iz glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Posamezni oddelki v Flandriji in južno-zapadno od Cambraia ležali so časovno pod ljutim ognjem. V večernem mraku napade so angleške kompanije vzhodno od Bullecourta bile so zavrnjene. — Armada vojvode Albrechta. V Sundgau razvil se je zvečer živahni artiljerijski boj, ki se je po mirni noči danes zjutraj zopet oživel.

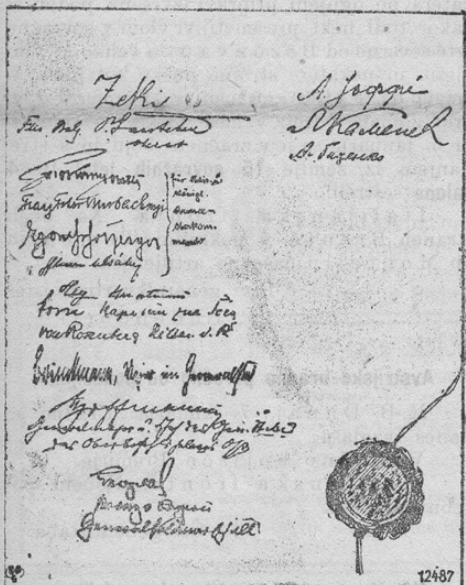
Makedonska fronta. Med jezeroma Ochrida in Prespa, ob Černi ter med Vardarjem in jezerom Doiran je bilo artiljerijsko delovanje živahno. Nemški lovci pripeljali so pri nekemu poizvedovalnemu sunku v sovražne, doslej od Rusov branjene jarke zapadno jezera Prespa, nekaj vjetih Francozov.

Italijanska fronta. Proti Montu Asolane in oddelku Piave severno od Vidora obračal je sovražnik čez dan ognjene napade. Tudi med nočjo je ostal ognjeni boj živahen.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Premirje z Rusijo.

Kakor je iz uradnih poročil razvidno, se je v Brest-Litovskem sklenilo premirje med nami in našimi zavezniki ter Rusijo. Doslej se seveda še ne more reči, ali bode temu premirju sledil v resnici tudi stalni mir.

Das Schlussstück des Waffenstillstandsvertrages mit den Unterschriften der Bevollmächtigten der abschliessenden Mächte.

Ob tej priložnosti prinašamo pa zadnjo stran sklenjene pogodbe; v desnem kotu zdolaj vidimo pečat, v ostalem pa podpise udeležencev zastopnikov. Zadnji podpis (spodaj v levem kotu) je oni vrhovnega poveljnika tamošnjih naših in zavezniških čet, princa Leopolda bavarskega.

Vojna na morju.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 3. januarja. Naši podmorski čolni so v Angleškem kanalu in Atlantskem oceanu zopet 4 parnike, 3 ladje na jadre in 2 ribiški ladji potopili, med njimi en oboroženi, globoko naloženi parnik, nadalje angleški parnik „Proha“, s premogom od Swansee v Cherborny, portugiški parnik „Apertureza“ s soljo na Francosko, ter portugiški ribiški parnik „Argos.“ Od ostalih po-

topljenih parnikov je imel eden naložen jeklo za Anglijo; drugi parnik se je sestrelil iz zavarovanega spremstva.

Šef admiralnega štaba mornarice.

21.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 5. januarja. V vzhodnem Kanalu so naši podmorski čolni pred kratkim 21.000 brutto-register-ton potopili. Šef admiralnega štaba mornarice.

22.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 5. januarja. Hrabri nastop naših podmorskih čolnov prinesel je našim sovražnikom zopet pri najmočnejšem nasprotniškem odporu izgubo 22.000 brutto-register-ton. Trije veliki parniki v Kanalu bili so žrtev podmorskih čolnov. Eden je bil globoko naloženi veliki tank-parnik.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Veliki uspehi podmorskih čolnov v Srednjem morju.

W.-B. Berlin, 7. januarja. Dne 22. p. m. je eden naših podmorskih čolnov v Srednjem morju velike peči in tvornice od Piombine z učinkom obstreljeval. — Hrabremu napadu v zapadnem Srednjem morju padlo je zadnjič kot žrtev 8 parnikov in 3 jadernice z okroglo 36.000 brutto-register-tonami. Parniki, ki so bili razven enega vsi naloženi, vozili so se vsi v močno zavarovanem spremstvu. Eden parnikov imel je municijo za Italijo naloženo. Potopil se je takoj, ko ga je naš torpedo zadel. Tudi ostale ladje — večinoma transportni parniki — bile so določene za neki italijanski pristan (Genova). Njih izguba pomeni za Italijo občutljivo škodo na vojnem materijalu. Med potopljenimi ladjami, ki so bile vse oborožene, nahajali so se italijanski parnik „Antualitta“ (4791 ton) in „Pontebianca“ (6968 ton). Dve potopljeni jadernici, med njima italijanska ladja „Hinglio 8“ imeli ste žveplo, ena tretja pa premog naložen. Med potopitvijo ene jadernice bil je podmorski čoln od neke baterije na suhem pri kapu San Vito (v Siciliji) obstreljevan. Podmorski čolni pa so prisilili baterijo k molku.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Angleški vojni parnik potopljen.

K.-B. Amsterdam, 7. januarja. Britska admiraliteta poroča, da je bil neki britski razruševalec v Srednjem morju s torpednim strelom potopljen, 10 mož posadke je vtonilo.

Grozoviti umor c. kr. uradnika.

Preteklo soboto podal se je c. k. davčni asistent g. Jožef Wiederwohl iz Ptuja v občino Formin, da pregleda po oblastvenem naročilu zaloge raznega rekviriranega blaga. Spremljali so ga trije vojaki brez orožja in dve civilni osebi. Še predno so prišli v občino Formin, bili so napadeni od čete žensk in v žensko obleko preoblečenih mož, ki so bili oboroženi s poleni in sekirami; spremstvo uradnika je zbežalo. Neoboroženi g. Wiederwohl je bil na tla pobit in na naravnost zverinski način razmesarjen. Prepeljalo se ga je potem v Ptuj; ali že na poti je nesrečnež izdihnil svojo dušo. V pondeljek so ga pokopali pod veliko udeležbo vseh zastopnikov oblasti in prebivalstva ter vojaštva. Nekaj zločincev so že isti dan orožniki vjeli in sodniji oddali; nahaja se med njimi šest žensk in en možki. V zadevo je zapleten tudi neki občinski zaupnik. Preiskava traja naprej in bomo o njej natančno poročali.

Tako se nam poroča, čeprav se ne moremo objaviti nadaljnjih podrobnosti. Nekaj

potrebnih opazk pa ne moremo opustiti. Pojudski Wiederohl je bil Slovenec iz Kranjem se skega in — kakor poročajo vsi njegovi civilni niti ter vojaški predstojniki — izredno pridno. ter vesten uradnik. On je pod vsakim pognito in jem izvrševal svojo zapriseženo dolžnost. Tjrdstvo gotovo ni noben zločin, kajti ravno na Avito na strijskem potrebujemo ljudi, ki pod vsakim pogojem izvršujejo svojo dolžnost. Kajti dga, ne govina se nahaja v četrtem vojnem letu, dhoče sk movina je v nevarnosti...

Ta nesrečni uradnik, — slabo plačanor za mali uradnik je moral torej svojo zapriseženo dolžnost izvršiti. Za-se, za svojo osebo za svojo družino gotovo ni nikdar rekviriral — marveč vedno le za avstrijsko državo. Vso že rujemo, da kmetu danes ni ljubo, ako pridgane. vsak dan kakšni rekvizitor, da mu pogleda grof C gospodarska poslopja, da mu vzame za drovniha žavo, kar je država ravno zaplenila. Veruje mo, da kmetsko ljudstvo ta nadlegovanje težko prenaša. Ali ubogi uradnik tega vendar V ni kriv, on tpi istotako pod bremeni vojndimor on je ravno tako nesrečen!

In takega uradnika, ki je le svojo dolžnost izvršil in svojo prisego napram cesarjstoril, držal, so v Forminu ubili ter razmesarili namreč pripravljenem divjaškem napadu, razmesarilidnika kakor ubogo živino...

Kdo je kriv? Topla človeška kri pošete vojnega uradnika teče iz prstov morilcev. Mi jilAmerik ne sodimo, — sodila jih bode cesarska sodšavati nija. In sodila jih bode njih lastna vest, keje ved so otroku očeta, ženi moža oropali. Žalostnkraljev in sramotno je za našo deželo, da se pojavpejske lja toliko zverinstva, toliko podivjanosti mešveške ljudstvom. Morda so to že prvi pojavi „jugoslovanske“ morale? Ali ne umira dovol mladih mož po nedolžnem v strelskih jarkih. Ali je treba može, očete, še doma pobijati

Pa kaj bi govorili! Brezvestni zločine naj zahvalijo na kolenih Bogu, da so v Avstriji, kajti drugače bi že drugi dan po umoru viseli na vesalah... Sodnija jih bode sodila v imenu našega cesarja. Kdo pa bode sodil prave povzročitelje, prave zločince? Ti pravizločinci ne bodejo od nikogar obtoženi, nobena sodnija jih ne bode vrgla v ječo, nobena postava jih ne zadene. Ti pravizločinci so oni, ki jemljejo poštenemu ljudstvu vero in zaupanje na domovino, ki ga hujskajo v upor in revolucijo, v uboj in umor! V prvi vrsti stoji tukaj vpraško „jugoslovansko“ časopisje. „Straža“ in „Slovenski Gospodar“ ne izdeta nobene številke, brez da ne bi nedolžno, zapeljano ljudstvo hujskala proti uradništvu, ki mora svojo dolžnost izpolniti. Te uradnike se predstavlja nevednemu ljudstvu kot vampirje, kot sesalce ljudske krvi... Ali je potem čudno, ako se ljudstvo v svoji nevednosti pusti zapeljati v zločin, v umor?... Gospodje duhovniki, kje ste? Zakaj ne pridigujete raz prizniti, da se take zločine onemogoči? Zakaj agitirate raje v prid protiavstrijskim „jugoslovanskim“ ciljem? In ti oblast, premisli enkrat, da je ljudstvo to, kar se je iz njega napravilo. Prepreči protiavstrijsko, roparsko hujskarijo, kajti zdaj je že dvanajsta ura in

Pametno ljudstvo bode ohranilo vkljub vsej hujskariji hladno kri. Branilo bode svoje gospodarske pravice na pametni način, ne pa s polenom in sekiro. Zato je treba ljudstvo ohraniti pamet, mu omogočiti duševni razvitek, mu pustiti in okreptati ljubezen do avstrijske domovine.

Krvava žrtev cesarskega uradnika Wiederwomla je glasni nauk za vse, ki hočejo slišati!

Politični utrinki.

Geslo našega cesarja.

Na neko vprašanje deželno-brambenega ministerstva je vojaška pisarna cesarja na-

sko, kakor ravno sedaj. Na ta način se mora in se bode v resnici i pošteno slovensko ljudstvo na Spodnjem Štajerskem in Koroskem popolnoma zastrepilo. Avstrijski, patrijotični čut našega ljudstva postaja polagoma naravnost sramota, madež, zločin med ljudmi, ki so poklicani negovati ter braniti to avstrijsko mišljenje . . . Kje je oblast? Ali je gluha in slepa ali kaj? Ali se res od gotove strani hladnokrvno, v naravnost neverjetni indolen- ci gleda in gleda, kako se neizobraženemu ljudstvu sistematično in brezobzirno tuga iz srca ljubezen do avstrijske domovine?! . . . Ta veleizdajalska lumparija v naših deželah je porodila že dovolj nesreče; treba ji je postaviti jez! Bodimo si odkrito- srčni: V naših krajih izginéva pa- trijotični čut, v naših krajih se zatirava avstrijsko misel in z njo tudi katoliško vero, —

To se zamore pred vsako sodnijo, pred vsako oblastjo natančno dokazati! To je tako očitno, da niti dokaza ne potrebuje. In vsi, prav vsi to vidijo, le naša — oblast ne . . .

Kdo je tega kriv? Brez vseh ovinkov povemo jasno in očitno, da je vsega tega kriva ona struja, ki je že od začetka vojne sem stala v sovražni službi, ki se sicer vsaki dan hinavsko priljuje habsburškemu prestolu, ki pa nosi v svojem srcu le panslavistično, „jugoslovansko“ idejo . . .

Velikansko gorje je, da stoji na čelu tega protiaustrijskega gibanja — katoliški duhovnik. Naša Avstrija je bila vedno v pretežni večini katoliška, naši cesarji spadajo med najboljše branitelje katoličanstva. In ravno katoliški duhovniki, poklicani in maziljeni za ta poklic, pustijo se dandanes od tuje politike zastrupljati in zastrupljajo potem nesrečno slovensko ljudstvo.

Kar se današnjih razmer tiče, je kriv tej avstrijski nesreči — dr. Tone Korošec, kaplan v Mariboru. Zato smo kot napis temu članku vprašali: Kdo je dr. Korošec? Dr. Tone Korošec je katoliški duhovnik, ki skozi dolga leta ne izpolnjuje svojih duhovniških dolžnosti, marveč nastopa z golj kot politik. Mi se ne brigamo zato, kar so pred leti slovenski listi o njegovih ljubezenskih zadevah pisali — saj se spominja vsakdo na znano ime „Ida“ —; ali kaj pravijo k tej stvari stoteri župniki in kaplani po slovenskih deželah, ki morajo pri skromni plači, dostikrat v največjih težavah svojo dolžnost izpolnjevati? Dr. Anton Korošec pa je skoraj od začetka svojega blagoslovljenja obesil duhovniški plašč na steno in postal politik. In njegova politika ni bila nikdar katoliška. Pa tudi avstrijska ni! To je treba enkrat očitno povedati, ako že gotova merodajna mesta tega nočejo videti! Dr. Tone Korošec je danes za slovensko ljudstvo velika nevarnost. In avstrijska oblast mora to nevarnost enkrat videti . . . Pa tudi cerkvena oblast, ki mora imeti vendar vsaj nekaj moči nad enim kaplanom. Kaj pravik temu knezoškoflavantinski v Mariboru? Ali mu je cela stvar neznana? Ali je brez vsakih informacij? Ali mu ni nikdo povedal, da gré hujskarija Koroščeve proti-avstrijske struje na njegov rovež in konto? Ali se hoče res med to zvesto avstrijsko in katoliško ljudstvo v naših krajih spraviti razdor, prepir, mu iztrgati iz srca ljubezen do domovine in vere? Ljudstvo pričakuje v prvi vrsti od svojega knezoškofa odgovor!

Na ta odgovor čakamo vsi, željno in z upanjem, da se konča enkrat nevarna gonja proti katoličanstvu ter avstrijski domovini!

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Poročil se je v Ptuj znani restavrater g. Franc Osterberger z gospodično Mici

Lehmacher. Čestitamo vrlemu paru prav prisrčno in mu želimo: Na mnogo let!

Prebiranje I. 1900 rojenih črnovojniških obvezancev se vrši meseca januarja in sicer po sledečem vzporedi: Radgona dne 23., Maribor (okolica) dne 24. in 25., Sv. Lenart dne 26., Slov. Bistrica dne 27., Maribor (mesto) dne 28., Celje (mesto) dne 14., Celje (okolica) od 14. do 18., Ljubno dne 19., Braslovče dne 20., Šmarje pri Celju dne 22. in 23., Trbovlje dne 24., Brežice dne 26., Koze dne 28., Šoštanj dne 14., Slov. Gradec dne 15., Marenberg dne 16., Ljutomer dne 18., Ptuj (mesto) dne 20., Ptuj (okolica) od 20. do 22., Ormož dne 23., Rogatec dne 25. in Konjice dne 27. januarja.

Junaška smrt. V boju proti laškemu izdajcu padel je junaške smrti g. lajtnant v rezervi Eduard Kögeler iz Ptuja. Čast njegovemu spominu!

Zaprli so v Ptuj 1. 1899. rojeno, zaradi tatvine že opetovano predkaznovano vlačugo Ano Käfer. Tatavo zasleduje žandarmerija v Zgornji Pulskavi in sodnija v Leibnitzu zaradi zločina tatvine. Dne 6. t. m. jo je mestni stražnik Frischenschlager zasačil, aretiral in sodniji oddal.

Smrtna železniška nezgoda. Na postaji Ljutomer padel je 4. t. m. železničar Johan Košar v službi tako nesrečno, da je bil po- vožen. Še na vožnji v radgonsko bolnišnico je nesrečnež umrl.

Umr! je po dolgoletnem bolehanju g. dr. Tomaz Bergmann v Slov. Bistrici. N. p. v. m.!

Samomor v zaporu. V Kozjem se je posestniški sin Anton Lužar, ki je bil na su- mu tatvine, v zaporu obesil.

Iz Mezgovca pri Ptuj se nam piše: Silvestrova noč se je obhajala v gostilni tukajšnega občinskega predstojnika Jožefa Cizerl prav veselo. Sicer ne vemo, ali ima Cizerl v resnici gostilniško koncesijo. Na vsak način pa vemo, da se je v njegovem lokalu v no- voletni noči igralo, popivalo in plesalo do 3. jutranje ure. In to v četrtem vojnem letu! Ali je to postavno? Ali je to dovoljeno? Ali pa veljajo postave morda samo za druge ob- čane, za gotove občinske predstojnike pa ne? O g. Cizerlu smo morali že svoj čas v „Šta- jercu“ poročati, ali mož se menda ni mnogo spremenil. Na vsak način bi mu priporočali, da naj v tem vojnem času malo cesarske po- stave vpošteva!

Neverjetno pokvarjenje otrok. Vojska je prinesla gotovo mnogo slabega; med najhuj- še njene posledice pa spada na vsak način zdravstveno in нравstveno pokvarjenje mla- dine. V mnogih slučajih dorasčajo otroci danes kakor divjačina v gozdu, brez poduka, brez nadzorstva, brez navodila. Zlasti v spol- nem življenju se kaže naravnost neverjetna propalost. Omenimo za danes le en slučaj: V bližini Ptuja se je zgodilo, da je dobilo neko 3 letno dekletce sifilitično spolno bolezen od nekega 13 letnega dečka. Vsakdo mora priznati, da je to naravnost nezaslišano, naravnost neverjetno. Tudi mi bi ne bili tega verjeli, ko bi v resnici dokazov ne imeli v roki. 13 letni deček ima torej že to ostudno in najnevarnejšo bolezen in jo prenese na 3 letnega otroka!! Ali ni taka propalost res že vnebovpijoča? In kdo je kriv? V mnogih slučajih stariši. Mnogokrat je oče seveda v vojaški službi, žena pa za- nemarja svojo materinsko dolžnost; deca ostaja brez nadzorstva in vidi, kar bi ne smela videti, sliši po krčmah, kar bi ne sme- la slišati. Šole so tudi zapuščene, ker pri- manjkuje prostora in še bolj učiteljstva. Vse je ravno nepravilno . . . Vkljub temu pa prosimo gg. duhovnike, učitelje in časnikarje, da naj svojo dolžnost v polni meri izpolnujejo; oni imajo zdaj prvo in največjo besedo. Učitelji naj vplivajo v šoli, duhovniki v cerkvi, časnikarji v svojih listih. Namesto brezplodne politike naj se deluje raje za pametno vzgojo, kajti ljudstvo ima le tedaj bodočnost, ako ima njegova

mladina zdravje, telesno in duševno zdravje Italiji! To smo hoteli danes ob omenjenem prežoril na lastnem slučaju povedati!

V Ptuj bil je imenovan za provizoričnosrečil- ga direktorja dekliske ljudske in meščanskeglni šole g. Anton Kern, dolgočasni sodruđnik jun in nadomestnik pokojnega direktorja.

Poskušeni roparski umor. V noči na 30. orts decembra bil je 53 letni posestnik Fran. t. m. Trnjak na cesti med Rossweinom in Pivolepljenj od dveh mož napaden. Pobila sta ga z udarér. ci po glavi na tla in mu oropala njegov dege g. nar v znesku 292 kron. Zjutraj ob 2. uri sta so nesrečneža nezavestnega našli.

Okrajni zastop v Marenbergu za našašega kmete. Iz Marenberga se nam poročaal pre V svrho varstva domače živinorejerg, je okrajni zastop marenberški na predlog: g. je O. Erber sprejel sledeči sklep: „Okrajnjestvo zastop prosi štajersko namestnijo za varstvitimme naše itak že maloštevilne živine, ki bode mojestv rala vsled predstoječega rekviriranja krmija go polnomoa izginiti. Že danes obstoja vsletrijski lanske slabe letinje na mrvi, slami, detelji iljem krmii sploh huda beda. Ta beda sili mnogobljer kmetov, da prodajo svojo živino, ali pa d. Ru zakoljejo svojo govedo. Vso težko vozno žierka vino so kmetje v okraju vsled pomanjkanjanogo krmie prostovoljno oddali; ni torej dvoma, doeh, k se bode moralo letos vsled pomanjkanja žiznih vine tudi nasadne zemlje pomanjšati. Ako stampi pa tej maloštevilni živini v okraju še potrebi min no, itak pičlo krmo odvzame, se mora tuđh, k to slabotno vozno živino ubiti; potem pálnice ostane kmetu edino delavsko orodje, lopataar odr s katero pa ne bode mogel za-se in za svojili v družino potrebna živila pridelati. Ali bode K o zamoglo kmetijstvo prehraniti državo, jami z vprašanje, na katerega naj vsakdo sam odno, v govori. Okrajni zastop vabi vsled tega v varatins- stavu interesov svoje domače lasti merodajne kate oblasti k preizkušnji resničnih razmer, to pavila, s prošnjo, da naj se pusti itak prerrega malo množino krmie za tukajšnjjestroza okraj in da naj se vstavi vsako rekioke, viriranje krmie, ker ima vsak kmetovato po lec v resnici premalo namesto preveťudi p krmie.“ — Pametni sklep marenberškega ime okrajnega zastopa, ki bi ga bilo treba posnežko. mati tudi v drugih okrajih. Prva stvar je gotov. I spodarsko delo za našega kmetaaveda. Potem pride šele tista „politika“, ki nas je. T itak vse dovolj nesrečne napravila. Gospo ukr darsko zamoremo našemu kmetu pomagatiško — s politiko pa nikdar. Oblast pa naj tuđivar premisli, da je treba kmeta kot temelj držalojzu ve vpoštevat.

General Woyrsch.

Prinašamo sliko znamenitega nemškega voj- skovodje General v. Woyrsch

vojskovodje Woyrsch, ki je bil za svoje za- sluge imenovan za generalfeldmaršala.

Koroške vesti.

Družina junakov. Nekdanji oberst ljub- ljanskega domačega regimenta Avgust Glan- tchnig, ki je postal iz navadnega pastirja polagoma generalni major, bil je rojen v Malnici na Koroskem. Od njega izvira več junakov svetovne vojne. To so v prvi vrsti trije sinovi g. Pavla Glantschnig, ki so našli v Galiciji in Karpatih junaško smrt; nadalje trije sinovi župana v Malnici, od katerih je padel Alojz v Karpatih, Anton je ob Soči v italijansko vjetništvo prišel, Anselm pa zopet